

DECIZIE nr. 1430/528/29.05.2014

privind soluționarea contestației formulate de XXX, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/14.04.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală cu adresa nr. XXX/04.04.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/14.04.2014 asupra contestației formulate de

XXX,

CUI: RO XXX

cu sediul în XXX, jud. Timiș

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr. XXX/28.03.2014, la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. XXX/01.04.2014 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/14.04.2014, și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Petenta XXX formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-XXX/21.02.2014 privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, precum și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-XXX/21.02.2014, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală, solicitând admiterea contestației și anularea în parte a actelor atacate pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de XXX lei.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de XXX împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. F-XXX/21.02.2014, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 89.[...]

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]"

coroborat cu art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.

[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)*

(3) *Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii."*

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petenta îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va investi cu soluționarea contestației în legătură cu deciziile de impunere, decizii ce au fost emise în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 1021/2013 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« În conformitate cu art. 205 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului act administrativ fiscal se poate formula contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține ... pagini. Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță. »

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta fiind cea care produce efecte față de petent și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de XXX împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. F-XXX/21.02.2014 încheiat de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de XXX împotriva Deciziei de impunere nr. F-XXX/21.02.2014 privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Activitatea de Inspecție Fiscală, s-au reținut următoarele:

Suma contestată este în cuantum de XXX lei și reprezintă taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar.

Contestația a fost semnată de petentă și poartă amprenta ștampilei, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Petentul formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-XXX/21.02.2014 privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, precum și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-XXX/21.02.2014, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, solicitând:

1. Anularea în parte, ca netemeinică și nelegală, a Deciziei de Impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-XXX/21.02.2014 emisă de către Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, Activitatea de Inspecție Fiscală în baza Raportului de Inspecție Fiscală nr. F-XXX/21.02.2014;

2. Anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. F-XXX/21.02.2014 emis de către Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, Activitatea de Inspecție Fiscală;

3. Anularea TVA colectată suplimentar în suma de XXX lei, reprezentând TVA dedusă de pe factura nr. XXX/11.02.2013 emisă de XXX/11.02.2013 Întreprindere Individuală, și, pe cale de consecință, constatarea ca dedusă corect a sumei de XXX lei; invocând în susținerea contestației următoarele motive:

În luna februarie 2013, petenta deduce TVA în suma de XXX lei aferentă facturii XXX/11.02.2013, în valoare totală de XXX lei, emisă de XXX I.I., reprezentând prestări servicii conform contractului nr. 40/12.11.2012. Serviciile prestate constând în intermedierea vânzării unor terenuri agricole deținute de societate în suprafața de 360 ha, comisionul stabilit între părți pentru intermedierea acestei vânzări fiind de 450 EUR/ha + TVA.

Terenurile agricole au fost vândute către SC XXX SRL Timișoara în baza facturii nr. XXX/08.02.2013 și a contractului de vânzare cumpărare autentificat

cu nr.XXX/08.02.2013, vânzarea terenului efectuându-se în regim de scutire de TVA conform prevederilor art. 141 al. (2) lit f) din Legea nr. 571/2003.

Având în vedere ca serviciile de intermediere furnizate de XXX I.I. au fost servicii destinate exclusiv vânzării terenurilor agricole, iar vânzarea acestora a fost o operațiune scutită fără drept de deducere, organele de inspecție fiscală au constatat ca SC XXX SRL a dedus în mod eronat TVA în suma de XXX lei.

Petenta susține că inspectorii fiscali au considerat suma de XXX lei, reprezentând TVA-ul aferent unei facturi de prestări de servicii de promovare a ofertei de vânzare, ca fiind nedeductibilă de către aceasta pe motiv ca serviciul respectiv ar fi fost destinat utilizării în folosul unei operațiuni netaxabile (vânzarea unor terenuri agricole), însă petenta consideră că aceasta interpretare este incorectă deoarece a organele de inspecție fiscală au scos tranzacția din contextul său real, care, prin finalitatea ei conduce la o interpretare cu totul diferită.

Petenta prezintă contextul economic în care s-a efectuat această achiziție, și anume că: doi dintre acționarii societății manifestându-și intenția de a se retrage din acționariatul companiei, solicitând și restituirea împrumuturilor pe care le-au acordat acesteia, petenta fiind pusă în fața luării unei decizii în scopul procurării de resurse financiare care să-i permită continuarea activității cu un impact negativ cât mai redus, identificând două posibilități: fie reducerea capitalului de lucru cu consecința reducerii activității, și, concomitent, diminuarea volumului de operațiuni taxabile; fie valorificarea unor active (terenuri) concomitent cu încheierea unui contract de arendă care să le permită exploatarea acestor active și asigurarea continuității activității la nivelul actual.

Soluția aleasă de petentă a fost cea din urmă, fapt pentru care a încheiat un contract de prestări servicii de promovare a ofertei de vânzare pentru care a achitat un tarif, aferent căruia a plătit și taxa pe valoare adăugată în suma de XXX lei. În această situație, în interpretarea art. 145 al. (2) din Codul Fiscal, se pune problema dacă aceasta avea sau nu dreptul de deducere a TVA aferentă acestei achiziții.

Petenta susține că organul de inspecție fiscală a considerat că acest serviciu de promovare reprezintă o achiziție destinată exclusiv utilizării în folosul unei operațiuni netaxabile (vânzarea terenului), scoțând această tranzacție din contextul real în care s-a petrecut, considerând această vânzare ca un scop final, ceea ce nu este adevărat (finalitatea ei fiind crearea condițiilor de continuarea a activității).

Petenta consideră ca această achiziție de prestări servicii este destinată procurării de resurse financiare care să permită continuarea activității și realizarea unor operațiuni taxabile la un nivel egal cu cel anterior tranzacției. În această situație, în opinia sa, vânzarea terenului nu reprezintă decât instrumentul prin care se realizează acest deziderat, iar serviciul achiziționat este destinat utilizării în folosul operațiunilor taxabile presupuse de continuarea activității companiei. Privită astfel, taxa pe valoare adăugată poate fi dedusă potrivit art. 145 din Codul

Fiscal. Petenta susținând că această stare de fapt poate fi dovedită prin documente pe care le deține, și prin destinațiile pe care le-au avut sumele obținute din operațiunea de vânzare a terenurilor, elemente constatate, conform părerii sale și de către echipa de inspecție fiscală.

Astfel, petenta interpretând situația în această accepțiune, consideră ca este respectat atât unul dintre principiile de baza ale contabilității și anume „prevalența economicului asupra juridicului”, cât și art. 14 al (2) din Codul de Procedura Fiscală care prevede: „(2) *Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal după conținutul lor economic*”.

Urmare argumentelor prezentate, petenta solicită organului de soluționare a contestației să aibă în vedere întregul context economic în care s-a achiziționat serviciul de intermediere, și să constate că, finalmente, serviciul angajat a fost utilizat în folosul continuării activității companiei și realizării de operațiuni taxabile care dau dreptul la deducerea taxei pe valoare adăugată.

Pe cale de consecință, petenta solicită anularea în parte a Deciziei de impunere nr. F-XXX/21.02.2014 și constatarea ca nedatorată a sumei de XXX lei reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-XXX/21.02.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-XXX/21.02.2014, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, au constatat și stabilit următoarele:

În luna februarie 2013, S.C. XXX S.R.L., deduce TVA în sumă de XXX lei aferentă facturii nr. XXX/11.02.2013, în valoare totală de XXX lei, emisă de XXX Intreprindere Individuală, reprezentând prestări servicii conform contractului nr. 40/12.11.2012, servicii constând în intermedierea vânzării unor terenuri agricole deținute de S.C. XXX S.R.L. în suprafață de 360 ha, comisionul stabilit între părți pentru intermedierea acestei vânzări fiind în sumă de 450 EUR/ha + TVA.

Terenurile agricole au fost vândute către S.C. XXX S.R.L. Timișoara, în baza facturii nr. XXX/08.02.2013 și a contractului de vânzare-cumpărare autentificat notarial cu nr. XXX/08.02.2013, vânzarea terenurilor efectuându-se în regim de scutire de T.V.A., conform prevederilor art. 141, alin. (2), lit. f) din Legea nr. 571/2003.

Având în vedere că serviciile de intermediere furnizate de XXX I.I. au fost servicii ce au fost destinate exclusiv vânzării terenurilor agricole (legătura directă dintre cele două operațiuni fiind confirmată de conținutul celor două contracte: de intermediere, respectiv de vânzare), iar vânzarea acestora a fost o operațiune scutită fără drept de deducere, în conformitate cu prevederile legale ale art. 126 alin. (9) lit. c), a art. 147, alin. (4) și art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au constatat că XXX și-a exercitat în mod eronat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată în sumă de XXX lei aferentă facturii nr. XXX/11.02.2013, în valoare totală de XXX lei, emisă de XXX Intreprindere

Individuală, reprezentând prestări servicii conform contractului nr. 40/12.11.2012, drept pentru care nu au acordat dreptul de deducere pentru suma de XXX lei.

III. XXX cu sediul în XXX, jud. Timiș, este înregistrată la O.N.R.C. Arad sub nr. XXX, are cod unic de înregistrare RO XXX, cod CAEN 4621 - „Comerț cu ridicata al cerealelor, semințelor, furajelor și tutunului neprelucrat”.

IV. Având în vedere motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală au stabilit în sarcina petentei XXX suma de XXX lei reprezentând TVA stabilită suplimentar.

Cauza dedusă judecății este dacă în interpretarea art. 145 al. (2) din Codul Fiscal, petenta avea sau nu dreptul de deducere a TVA în sumă de XXX lei, aferenta acestei achiziții, respectiv aferentă facturii nr. XXX/11.02.2013, în valoare totală de XXX lei, emisă de XXX Întreprindere Individuală, reprezentând prestări servicii constând în intermedierea vânzării unor terenuri agricole deținute de S.C. XXX S.R.L. în suprafață de 360 ha.

În fapt, verificarea societății petente a avut ca obiectiv taxa pe valoarea adăugată urmare solicitării rambursării taxei pe valoarea adăugată prin decontul cu sumă negativă a TVA cu opțiune de rambursare, depus on-line, și înregistrat sub nr. INTERNT-38643311-2013/24.09.2013, prin care s-a solicitat rambursarea sumei negative a TVA în suma de 688.964 lei aferentă perioadei 01.01.2013 – 31.08.2013.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în luna februarie 2013, S.C. XXX S.R.L., și-a exercitat dreptul de deducere al TVA în sumă de XXX lei aferentă facturii nr. XXX/11.02.2013, în valoare totală de XXX lei, emisă de XXX Întreprindere Individuală, reprezentând prestări servicii constând în intermedierea vânzării unor terenuri agricole deținute de S.C. XXX S.R.L. în suprafață de 360 ha, comisionul stabilit între părți pentru intermedierea acestei vânzări fiind în sumă de 450 EUR/ha + TVA, conform contractului nr. 40/12.11.2012.

Terenurile agricole au fost vândute către S.C. XXX S.R.L. Timișoara, în baza facturii nr. XXX/08.02.2013 și a contractului de vânzare-cumpărare, autentificat notarial, cu nr. XXX/08.02.2013, vânzarea terenurilor efectuându-se în regim de scutire de T.V.A., conform prevederilor art. 141, alin. (2), lit. f) din Legea nr. 571/2003.

În drept, prevederile art. 126 alin. (9) lit. c) și art. 141 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 126

Operațiuni impozabile

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;”

„ART. 141

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

(...)

f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. (...)”

Conform prevederilor art. 147, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare:

„(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.”

Iar conform prevederilor art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Având în vedere prevederile legale precitate, se reține că din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată sunt considerate operațiuni impozabile și operațiunile scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții, iar achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce. Iar persoana impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta și-a manifestat intenția de a valorifica 360 ha de terenuri agricole deținute în proprietate de S.C. XXX S.R.L., fapt pentru care a încheiat un contract de prestări

servicii de promovare a ofertei de vânzare constând în intermedierea vânzării unor terenuri agricole cu XXX/11.02.2013 Întreprindere Individuală, comisionul stabilit între părți pentru intermedierea acestei vânzări fiind în sumă de 450 EUR/ha + TVA, conform contractului nr. 40/12.11.2012.

Terenurile agricole au fost vândute către S.C. XXX S.R.L. Timișoara, în baza facturii nr. XXX/08.02.2013 și a contractului de vânzare-cumpărare, autentificat notarial, cu nr. XXX/08.02.2013, vânzarea terenurilor efectuându-se în regim de scutire de T.V.A., conform prevederilor art. 141, alin. (2), lit. f) din Legea nr. 571/2003.

Astfel, în luna februarie 2013, S.C. XXX S.R.L., deduce TVA în sumă de XXX lei aferentă facturii nr. XXX/11.02.2013, în valoare totală de XXX lei, emisă de XXX Întreprindere Individuală, reprezentând prestări servicii constând în intermedierea vânzării unor terenuri agricole deținute de S.C. XXX S.R.L. în suprafață de 360 ha, comisionul stabilit între părți pentru intermedierea acestei vânzări fiind în sumă de 450 EUR/ha + TVA, conform contractului nr. 40/12.11.2012.

Invederam petentei că în conformitate cu prevederile art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

b) operațiuni taxabile;”

Din acest motiv legislația fiscală condiționează deductibilitatea TVA a achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factura care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege), a condiției de fond esențiale, aceea că achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie destinate utilizării în folosul operațiilor taxabile ale persoanei impozabile.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale precizate, persoanele impozabile au posibilitatea exercitării dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite **două condiții cumulative**, și anume: **achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiilor taxabile** și au la baza facturii care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere. În aceste condiții, pentru a dovedi că bunurile achiziționate sunt utilizate, într-adevăr, în folosul operațiilor taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, ci **sa și demonstreze că serviciile facturate sunt achiziționate în folosul operațiilor taxabile respective**, simplele afirmații de natură celor făcute de petentă în cuprinsul contestației “această achiziție de serviciu este destinată procurării de resurse financiare care să permită continuarea activității și realizarea unor operațiuni taxabile la un nivel egal cu cel anterior tranzacției, situație în care, vânzarea terenului nu reprezintă decât

instrumentul prin care se realizează acest deziderat, iar serviciul achiziționat este destinat utilizării în folosul operațiunilor taxabile presupuse de continuarea activității companiei.” neputând asigura exercitarea dreptului de deducere al TVA de către aceasta în legătură cu o operațiune care a avut ca finalitate vânzarea unor terenuri agricole – operațiune care nu este taxabilă, fiind scutită de TVA fără drept de deducere conform art. 141 Cod fiscal.

Ca atare, orice achiziție care nu este destinată în scopul activităților economice taxabile pe care le poate desfășura o persoană juridică, nu are posibilitatea legală a exercitării dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției respective, **persoana interesată având obligația să prezinte dovezi obiective din care să rezulte că bunurile sau serviciile achiziționate sunt destinate exclusiv operațiunilor sale taxabile.**

Pretențiile petentei cu privire la faptul că taxa pe valoarea adăugată poate fi dedusă deoarece organele de inspecție fiscală au scos „această tranzacție din contextul real în care s-a petrecut, considerând această vânzare ca un scop final, ceea ce nu este adevărat (finalitatea ei fiind crearea condițiilor de continuare a activității)” precum și a faptului că „această achiziție de serviciu este destinată procurării de resurse financiare care să permită continuarea activității” nu pot fi luate în considerare în cauza dedusă judecării, în virtutea principiului general de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, atâta timp cât nu sunt motivate de petentă cu prevederi legale care să reglementeze faptul că în sfera operațiunilor taxabile sunt incluse „crearea condițiilor de continuare a activității” și procurarea „de resurse financiare care să permită continuarea activității” reprezintă operațiuni taxabile.

Deși în contestația formulată petenta arată că „Această stare de fapt poate fi dovedită prin documente pe care le deține, și prin destinațiile pe care le-au avut sumele obținute din operațiunea de vânzare a terenurilor, elemente constatate de echipa de inspecție fiscală”, în fapt, ignorând dispozițiile exprese ale art. 65 și art. 206 alin. (1) lit. d) din Cod procedură fiscală:

„ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...)”

„ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii. (...)”

petenta nu a probat cu înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală aceste afirmații în sensul că nu a depus în motivarea contestației vreun document și nici nu a indicat vreo normă legală, care să confirme astfel starea de fapt din contestația formulată.

Referitor la solicitarea petentei ca „organul de soluționare a contestației să aibă în vedere întregul context economic în care s-a achiziționat serviciul de intermediere, și să constate că, finalmente, serviciul angajat a fost utilizat în folosul continuării activității companiei și realizării de operațiuni taxabile care dau dreptul la deducerea taxei pe valoare adăugată”, deoarece petenta nu a putut face dovada că aceste servicii sunt destinate operațiunilor taxabile, prestările de servicii imobiliare efectuate de către XXX I.I. pentru petentă, cu consecința vânzării de către S.C. XXX S.R.L. a unor terenuri agricole în suprafața de 360 ha – operațiune scutită de TVA fără drept de deducere, conform art. 141 Cod fiscal - neputând fi considerate ca fiind efectuate pentru realizarea unor operațiuni taxabile, așa cum impune art. 145 din Legea nr. 571/2003.

Alegațiile petentei din contestația formulată în legătură cu intenția a doi dintre asociații din acționariat de a se retrage, precum și solicitările acestora de restituire a împrumuturilor pe care le-au acordat petentei, nefiind probate cu înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, nu au putut fi reținute în soluționarea cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și a stării de fapt prezentate, rezultă că organele de inspecție fiscală au procedat corect la stabilirea stării de fapt fiscale considerând serviciile de intermediere furnizate de XXX I.I. ca fiind servicii destinate exclusiv vânzării terenurilor agricole (legătura directă dintre cele două operațiuni reieșind din cuprinsul celor două contracte de intermediere, respectiv de vânzare), iar vânzarea acestora, o operațiune scutită fără drept de deducere, în conformitate cu prevederile legale ale art. 126 alin. (9) lit. c), a art. 147, alin. (4) și art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, organele de inspecție fiscală au stabilit corect că XXX a dedus în mod eronat taxa pe valoarea adăugată în sumă de XXX lei aferentă facturii nr. XXX/11.02.2013, în valoare totală de XXX lei, emisă de XXX Intreprindere Individuală, reprezentând prestări servicii conform contractului nr. 40/12.11.2012, drept pentru care nu au acordat dreptul de deducere a TVA stabilită suplimentar pentru suma de XXX lei.

Având în vedere cele reținute, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de XXX împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr. 141/21.02.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma de XXX lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, în baza prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 206, art. 213, art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit. a) și d) din Ordinul nr. 450/2013 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în baza referatului nr. _____, se

DECIDE :

- *respingerea ca inadmisibilă*, a contestației formulate împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. F-XXX/21.02.2014 emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală;

- *respingerea ca neîntemeiată* a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-XXX/21.02.2014 privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma de XXX lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

- prezenta decizie se comunica la:

- XXX

- A.J.F.P. Arad.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.